

Menadžer novog kova

OGLEDALCE, OGLEDALCE...

Štovani čitatelju! Uvidom u kristalnu kuglu uočili smo da ste i ove godine iskoristili prijelaz u kalendarski godišnji inkrement da biste se odmorili, nabacili koju kilu, zabavili – i donijeli novi prigodno-aktualni paket novogodišnjih odluka. Pohvaljujemo! Ali i prenosimo stručno mišljenje gorespomenutog čarobnog uvidnika, prema kojem će opet izostati značajniji efekti dok ne shvatite zašto vam nije uspjelo lani. Ni preklani. Ni prekpreklani...

Piše: Srđan Roje

Sretna vam Nova godina! Ne treba nam kristalna kugla da bismo s velikom vjerojatnošću ustvrdili da će i u vašem slučaju prijelaz u kalendarsku 2009. ostati zapamćen po prežderavanju, tulumarenju i džabalebarenju svake druge vrste. Što od sveg srca pohvaljujemo. Ono na što bismo se pak ovom prigodom daleko radije osvrnuli jest onaj drugi dio: famozna novogodišnja obećanja samima sebi.

Da pogodimo: završit ćete faks, skinuti nekoliko kila, više se baviti tjelesnom aktivnošću i zdravi(ji)m životom u širem smislu, usavršiti neki strani jezik, uštedjeti koju namjensku tisućicu kuna/eura za auto ili stan, otisnuti se na putovanje u daleku i egzotičnu divljinu, manje se igrati pred monitorom a više s živim ljudima, pročitati sve one knjige koje se gomilaju pod krevetom i nemilice slažu na desktopu u folderu "Nepročitano" (a trpate ih baš tamo kako bi vam bile stalno na oku), srediti divlji deponij u ormaru, tavanu i podrumu, reći onom tiraninu od šefa što ga spada i promijeniti posao...

Nije li tako bilo i lani? Ako ste pred 366 dana (prošla je bila prijestupna) bili toliko odlučni da vlastite novogodišnje dekrete pretočite u poslanicu samom sebi, a onda još i u mjesecima što slijede iskazali dovoljnu razinu dosljednosti da s današnjim danom znate gdje ste dotični dokument zametnuli – prođite ga točku po točku i recite iskreno: koliki vam je postotak uspješnosti? Koliko ste od planiranog doista ostvarili? Započeli? Ili je ipak većina onoga što je lani ostalo mrtvo slovo na papiru sada još jednom, po tko zna koji put zaredom, snažnim potezima pera zapečaćeno na Deklaraciju o planiranim osobnim postignućima tijekom ljeta Gospodnjeg 2009.? Ako lani nije uspjelo, zašto mislite da će se ove godine dogoditi? I uopće – zašto se tijekom prošle godine tako malo planiranog oživotvorilo?

Izgovori, a ne obećanja

Prije nego što ponudimo odgovor na ovo metafizičko pitanje, pozivamo vas da se uključite u jedan zanimljiv eksperiment: uzmite komad papira i zapišite razloge zbog kojih se prošlogodišnji ciljevi nisu ostvarili. Jedan po jedan. Niste pročitali knjige koje ste namjerali? Zašto ne? Krenite redom: imao sam previše posla, ostavila me cura, slupao sam auto... Slobodno budite iskreni jer ovo pišete sami sebi, a ne nekom tabloidu koji će sve te sramne dokaze osobne slabosti objaviti skupa s vašom slikom, adresom i telefonskim brojem. I da, znamo da znate da su to samo "izgovori", a ne pravi razlozi, ali u ovom slučaju to uopće nije važno jer poanta je na svim drugim mjestu.

Jeste? Heh, znamo da niste, ali u ozračju novogodišnjeg oprosta nećemo vam uzeti za zlo. Recimo da jeste. I opet ćemo, u potpunosti bez uporabe kristalne kugle, babe gatara ili lokalnog travara zajamčeno ustvrditi kako su svi ti razlozi – sadržani u okolini, a ne u vama samima! Tvrđimo da su vam u gigantskom postotku svi ti razlozi locirani u okolini. "Ostavila vas je cura" je oblik prebacivanja krivice na nju. Čak i ako ste to formulirali kao "prekid s curom", implicirate dijeljenu, zajedničku odgovornost u kojoj lavovski dio pripada drugoj strani. Jamačno niste zapisali da ste "istjerali onu glupaču" – jer to baš i ne zvuči kao neki težak razlog za neispunjavaње bilo kakvog cilja.

No ako ste nas doista barem na jednom mjestu preveslali te kao razlog za bilo kakav uvjetni neuspjeh zapisali "bio sam lijen i nije mi se dalo", te ste prema toj izjavi posve ravnodušni – zaključujemo da vam ionako nije bilo pretjerano stalo za (ne)ostvarenje tog dotičnog cilja te ćemo ga prekriziti kao "onaj koji više nije važan". Ali svakako uočite kako svi ostali prebacuju odgovornost "prema van".

To je zanimljiv fenomen koji upućuje na jednu od najvećih zabluda modernog čovjeka. Iz nekog neshvatljivog razloga ljudi su uvjereni da im je unutrašnji svijet odraz vanjskog. "Bio bih sretan kad bi i ostali bili sretni." Ili: "kako biti bogat kad nitko nema para?" "Naravno da mi veza nije uspjela kad je on/ona – svinja."

Istina je upravo obrnuta: vanjski je svijet svakoga od nas direktan odraz unutrašnjeg! Ako ste sretni, svijet će vam izgledati sretnije,

a kao rezultat – ljudi u vašoj okolini doista hoće biti sretniji, a i vi s njima. Ako se smatrate bogatim i uspješnim, doista hoćete biti na putu bogatstva i uspjeha. Ovo je trenutak kad vi krećete okretati okicama i ližete kažiprst da biste lakše okrenuli stranicu nakon što je vaša omiljena poslovna rubrika počela prodavati voodoo/new age/dr. Phil maglu, ali situacija je psihološki mnogo dublja i sveobuhvatnija. Ako ste slučajno pogledali film ili pročitali knjigu Tajna (<http://www.theseecret.tv>), mogli ste čuti istu ideju, formuliranu na drugi način: da čovjek postaje ono o čemu razmišlja najveći dio vremena.

Kako samo neobično točno! I lako provjerljivo... Jer ako kupujete novi auto, i trenutačni favorit vam je neki (recimo) ford ili toyota – odjednom na cesti počinjete vidati samo fordove i toyote. Ako ozbiljno razmatrate kako ćete se osloboditi okova svog dosadašnjeg posla i pokrenuti neki projekt samostalno – odjednom oko sebe vidite poslovne prilike i nove, potencijalne projekte. Ako niste sretni u svojoj vezi, stalno susrećete ljude koji su na sličan način nesretni, a ako se osjećate spremni, sposobni i željni nove veze – komadi se stalno uvaljuju. Zašto? Zato što vaša okolina, vaš vanjski svijet, nije ništa drugo do odraz vašeg unutrašnjeg svijeta.

No vratimo se na novogodišnje odluke. Ako ste lani zapisali da ćete pokrenuti neki projekt ili posao, a ništa se od toga nije dogodilo, pa čak ni pomaknulo s mrtve točke, odgovorno tvrđimo da nije problem u iznenadnoj gospodarskoj krizi, globalnom rastu nelikvidnosti, povećanju kamatnih stopa u Estoniji ili bilo čemu trećem što leži u bližoj ili daljoj okolini, nego – u vama samima. Niste dovoljno htjeli. Bojali ste se. Strah vas je ponukao da tražite izgovore, a kad želite pronaći izgovor, on će se tako rado i tako uvjerljivo pojaviti da je to upravo fantastično.

Iznutra prema van

I tako se sada, oboružani novom, neobičnom i iznenađujućom spoznajom vraćamo na ovogodišnje odluke. Želite li ih doista ostvariti? Stvarno? Sto posto?!? Onda znate što vam je činiti: umjesto da čekate okolinu da vam ugodni, poradite sami na sebi, odnosno na prilagodbi unutrašnjeg stanja iskazanim željama. Želite pokrenuti posao? Počnite čitati poslovne knjige i literaturu, pretplatite se na elektroničke distribucijske liste koje govore o temi koja vas zanima, naučite osnove knjigovodstva, više se družite s ljudima koji su već ostvarili taj san ili barem dijele s vama iste ideje. Kao posljedica, baš kao da je netko zamahnuo čarobnim štapićem – prilike će se ukazati.

Čim počnete slušati, glazba je posvuda. Bila je i prije – samo je niste čuli jer niste slušali. Kad ovako postavimo stvari, odjednom djeluju manje kao magija, a više kao nešto sasvim logično i očekivano, zar ne?

Sličan savjet vrijedi čak i kada stvari ne pođu onako kako ste se nadali. Krenete li u rigoroznu štednju, rezanje troškova, smanjenje investicija – zatvorili ste uši za sve nove ideje, projekte i mogućnosti koje stvari mogu preokrenuti nabolje. Čak i ako se neka od njih na najneobičniji način stvori ni iz čega, dokle ste god fokusirani na smanjenje troškova, smanjenje troškova ćete i postići. Nakon njega slijedi i smanjenje zarade. Što za sobom povlači dodatno smanjenje troškova. I eto nas u silaznoj spirali, koja ima samo jedan mogući cilj: nulu. Je li to doista ono što želite?

Razmislite o ovome. Na prvi pogled nije logično, ali zapravo predstavlja dodirnu točku poslovanja, religije (skoro svake!), psihologije, matematike, pa čak i kvantne fizike i astronomije. Ne vjerujete? Nema smisla duljiti o tome kad su već neki drugi dobri ljudi sve to fino saželi u izvrsnom dokumentarcu *What The Bleep Do We Know?*, o kojem možete nešto više saznati na www.whatthebleep.com. Iskreno ga preporučujemo jer tema je previše važna da biste je ignorirali, a istovremeno previše apsurdna da biste je odgovorno prihvatili bez valjanih argumenata. Stoga proučite, razmislite i promijenite svoj život – iznutra. Drugačije ionako ne ide.